

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-dij fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Elégtétel.

Brassó, június 10.

Mindnyájunknak élénk emlékeztében van még az a sajnálatos botrány, a melyet az elmúlt év márczius 15-én a rendőség tapintatlan fellépése előidézt; vármegyénk főispánjának felejtethetetlen hazafias magatartása, a melylyel saját biztonságának veszélyeztetésével közbelépett az esztelen vérontást megakadályozandó akkor, a midőn Wiener Waldemár rendőrhadnagy az ünneplő magyarság ellen a katonai karhatalmat ok nélkül igénybe vette; a helybeli szász lapok, különösen a „Kronstädter Zeitung“ féktelen támadásai, a melyekkel, nem elégedve meg a márczius 15-iki ünneplés megháborításával, még azonfelül neki rontott a főispánnak, a magyarságnak és lapunknak, a mely kötelességének tartotta a legnagyobb erélylyel visszautasítani mindazon gyalázkodást, a melyet fejünkre zúdítottak és minden kimélet félretételével a leghatározottabban elítélni a rendőség és a helyi szász lapok viselkedését.

Mindez élénk emlékeztünkben van még; de ez az emlékezet — habár sajog még a régi seb — már nem fáj, nem éget; mert eltekintve attól, hogy a márczius 15-iki botrány bármily sajnálatos, az azután bekövetkezett újabb és legújabb zöld tapintatlanságokkal ésotsobaságokkal együtt, végeredményében mégiscsak a magyarságnak vált javára, a Kr. Zeitung eszeveszettségét a sajtóbírótság torlta meg, a midőn még a mult ősszel a szerkesztőt fogházra, a kiadót pedig óvadéka egyrészének elvesztésére ítélte; Wiener Waldemár pedig a napokban kapta meg tulbuzgóságának bérét, a midőn az alispán mint másodfoku fegyelmi hatóság kimondotta reá, hogy szabálytalanul járt el, a midőn karhatalmat vett igénybe, jóllehet a polgároknak se élet- se vagyonbiztonsága nem forgott veszélyben és ezen szabályellenes eljárásáért dorgálásra ítélte.

A történeteknek betetőzése és koronája, hogy időközben úgy változtak a viszonyok, hogy a rendőrkapitányság élére magyar ember került, a kinek hazafiságán kívül igazságszeretete és pártatlansága a hasonló botrányok ismétlődését teljesen kizárja.

És ezzel talán be is van fejezve a márczius 15-iki Wiener Waldemár-féle hősköltemény. Igaz ugyan, hogy még hátra van a büntető bíróság ítélete; azonban minket ez már kevésbé érdekel. Mi minden olyan alkalommal, a midőn egyesek nemzeti és hazafias érületünket megsértették, eljárásuk hivatalos elkárhoztatására fektettük a fősúlyt, ezzel kívánva konstatálni azt, hogy minket nem a fajgyűlölet és nem a bosszuérzete, hanem kizárólag fajunk igazainak megvédése vezet. Ezt az álláspontot foglaltuk el annak idején a Reimesch-ügyben és ezen állásponton vagyunk ma a Wiener Waldemár ügyében.

Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy Wiener Waldemárnak a büntető bíróság által leendő felmentését óhajtuk, hanem csak azt, hogy nem helyeztünk súlyt bünperének kimenetelére, mert mi a lehető legnagyobb elégtételt abban találjuk, hogy egy szász alispán mondott ünnepélyes kárhoztatást egy másik szászra és jelentette ki dorgálásra méltónak azt az eljárást, a melyet az illető a magyarság ünnepének, a márczius 15-ikének megháborításával tanusított.

Köztudomásu, hogy Lurtz és társai nemzeti elfogultsággal vádolnak minden testületet, a mely magyarokból áll, bármely igazságosan határozzon is az, ha a szászokra nézve kedvezőtlen a határozat. A május 17-iki városi közgyűlésen a közigazgatási bíróságot támadta meg és hányszor mondották elfogultnak még a kir. kuriát is azért, hogy a váltságos földek ügyében a csángóknak adott igazat. No hát az alispánt magyar nemzeti elfogultsággal és szász gyűlölettel még Lurtz Károly sem fogja vádolni és egy ilyen forum, a melylyel szemben a zöldek is kény-

telenek lerakni a gyanusítás fegyvereit, egy ilyen forum kárhoztatta el Wiener Waldemár eljárását és adott igazat nekünk magyaroknak.

Szász ember sértette meg nemzeti érületünket: szász ember torlta azt meg. Ez nekünk nagyobb elégtétel, mintha a büntető törvényszék életfogytiglan tartó fegyházra ítélné Wienert.

És azután azt sem szabad elfelejtenünk, hogy már az 1898 évi márczius 15-ike után bekövetkezett napokban azt suttozták, hogy Wiener Waldemár nem a saját feje szerint cselekedett, a „borderót“ nem ő írta. Mi is ezen álláspontot foglaltuk el azonnal a botrányt követő napon. És azóta kiszivárgott részletek megerősítik azt, mit márczius 17-én írtunk, hogy nem Wiener Waldemár volt ezen kétségkívül tervszerűen előkészített pucscsnak a szerzője, hanem ő csak „strohmann“, a ki magára vállalta mások bünét abban a reményben, hogy a szász hatóságok által vezetendő fegyelmi vizsgálat — mint rendesen az ilyen esetekben — amugy is felmentéssel fog végződni.

Igaz, hogy Wiener W. így is megérdemli a büntetést, már csak azért is hogy miért vállalkozott a „spanyol falnak“ elég érdekes, de nem erkölcsös szerepére: ámde az is igaz, hogy valahányszor alkalmazzuk az életben azt a német közmondást: „Kleine Diebe hängst man, grosse lässt man laufen“, ezt mindig azon sajnálkozásnak érzelmeivel tesszük, a melyet érünk a fölött, hogy ez a közmondás hiven fejezi ki a valóságot.

Majd ha azt vonják felelősségre, a ki Wiener Waldemárnak a márczius 15-iki brutális hajsza után a vállára ütött és azt mondta: „Bravó Wiener!“ — akkor talán mi is szigorubbak leszünk az elégtételről alkotott fel-fogásunkban és követelőbbek a megtorlásra vonatkozó óhajunkban.

Belföld.

Brassó, június 10.

A szabadelvű pártkörben már foglalkoznak azzal, hogy mi lesz a Házban, ha a megegyezés létrejön és a kiegyezési javaslatok még a nyári szünet előtt tárgyalatnának. Ebben az esetben a képviselőház július hónapban át együtt maradna és az őszi ülések a szokottnál később kezdődnének.

Schossberger, volt budapesti persa konzult, tegnap temették el nagy részvét mellett.

A nánai állomás nagy vasuti raktárban tegnap tűz ütött ki. A nagy szélben a tüzet nem tudták lokalizálni és a raktár teljesen leégett. A kár igen jelentékeny.

Külföld.

Brassó, június 10.

Bécsi politikai körökben biztosra veszik, hogy a két miniszterelnök között megegyezés jött létre. Hír szerint Széll Kálmán két formális engedményt tesz, Thun gróf pedig elfogadja a bank-statumot és a 14 §-sal keresztülviszi a kiegyezést.

A szajna-megyei törvényszék Esterházy né kérésére fölbontotta a többszörösön kompromittált Walsin-Esterházyval való házasságát.

Dsinal Edin bej herczeg, az egyiptomi khedive unokaöccse öngyilkosságot követett el Konstantinápolyban. Elhatározásának okát nem tudják.

Hajtóvadászat a rendőrkapitányra.

Brassó, jun. 10.

Ha Farkas Mihály rendőrkapitány úgy tett volna mint Korodi Lutz, a ki eltagadja, hogy ő egy pürkerczi csángó mészégetőnek az unokája, vagy Branováczky a városi orvos, a ki lengyelből zöld szász lett vagy Kugler a »fin de siecle« patikáriusa, a ki a sodavizet fölébe helyezte a magyar jegyzőkönyvnek, akkor most békében hagyná a »Gazeta« is meg a »Kr. Zeitung« is. Mivel azonban Farkas Mihály nem követte se Korodi Lutznak, se Branováczkynak, se Kuglernek a példáját, azért összeakadt a szekerének a kereke a »Gazeta« meg a »Kr. Zeitung« szekerének a kerekével.

A rendőrkapitány szekerének a »Gazeta« rozzant talyigája kerekébe beleakadt tenge lyét valahogy kikerekítettük a napokban, azonban alig kezdett az vigan torogni, csakhamar beleakadt a »Kr. Zeitung« még megmaradt néhány kerekébe.

A midőn mi már a lehető legvilágosabban kimutattuk, hogy a rendőrkapitány teljesen korrektül járt el az oláh halotti koszorúk veres-sárga-kék szalagjainak eltávolításakor: akkor találja fel a »Kr. Zeitung« olvasóinak azt a rémtörténetet, a melyet a »Gazeta« a nevezett szalagok eltávolításáról közölt. Kiáltó jele ez annak a szemérmelenségnek, a mely a fajgyűlölettől elvakítva, minden józan érvet ignorál.

Igaz, hogy egy újabb vádat is hoz fel a rendőrkapitány ellen, a melyre mi még nem reflectáltunk, az Aldea György esetét.

Aldea György — a »Kr. Zeitung«-nak a Gazetából átvett elbeszélése szerint — az

oláhok husvétján, midőn az oláh ifjúság szokás szerint az oláh gymnasium előtt tánczolt, kalapján veres-sárga-kék jelvényt viselt. A rendőr ezt észrevevén, figyelmeztette a rendezőt (vata), a ki azonnal felakarta szolítani Aldea Györgyöt a jelvény eltávolítására, de még sem tette meg, mert a rendőr maga azt mondta neki, hogy most hagyjon békét Aldeának. Másnap Aldea a jelvény nélkül jelent meg és daczára ennek a rendőrségre hívták, a hol ő azt állította, hogy a rendőr őt nem szólította fel a jelvény eltávolítására, a rendőr pedig azt állította, hogy igenis felszólította, de Aldea nem engedelmeskedett. A rendőrkapitány erre Aldeát 5 napi elzárásra és 50 frt. pénzbüntetésre ítélte. Eddig a »Kr. Zeitung«-nak a Gazetából átvett elbeszélése, a mely egy jellemző mintája azoknak a hazugságoknak, a melyekkel ezek a nemzetiségi lapok olvasóikat a magyarság ellen izgatni törekednek.

A tényállás az, hogy Aldea Györgyöt előbb a rendező, majd maga a rendőr szólította fel a veres-sárga-kék jelvény eltávolítására, azonban Aldea úgy a rendező, mint a rendőr felszólításának konokul ellene szegült. Hogy ez így történt, azt a rendőrségnél maga Aldea György bevallotta és jegyzőkönyvre vett vallomásából Muresianu A. ur is meggyőződhetik arról. És éppen azért, mivel Aldea nemcsak hogy a tiltott színeket viselte, hanem a rendőrnek ellene is szegült, azért sujtattott 5 napi elzárással és 50 frt. pénzbírsággal.

De feltéve, hogy a rendőr nem szólította volna meg Aldea Györgyöt, vagy feltéve azt, hogy megszólította és Aldea Gy. engedelmeskedett: ez semmit sem változtat a dolgon, mert a tény maga, a tiltott színek viselése így is úgy is elkövetett és ez büntetendő. Mert az ide vágó rendelet, — a mint azt már közöltük — világosan mondja: »Utasítom a törvényhatóságot, hogy területén az idegen jelvényeknek bármely alkalommal és ürügy alatti használatát szigorúan tiltsa el és az ezen tilalom áthágói ellen a törvény teljes szigorával járjon el.« — Hanem hát Muresianu A. ur, midőn nemzeti ségi hecczre alkalmas dolgokról ír, akkor rendesen nem teszi az újságába az igazságot, hanem az asztalán felejtí úgy mint annak idején a — fellebbezését. A »Kr. Ztg.« pedig az oláhokkal való fegyvertársi viszonyánál fogva mohón kap az ilyen igazságban szűkölködő, de izgatásra alkalmas cikkeken.

Ezzel végeztünk volna, ha még azok az épületes megjegyzések nem kívánnának némi helyreigazítást, a melyeket úgy a »Gazeta«, mint a »Kr. Zeitung« ezen esethez fűz.

A Gazetának a Kr. Zeitung által átvett megjegyzése az, hogy az utóbbi időben Brassó város rendőrsége a veres-sárga-kék színek ellen eddig hallatlan hajtóvadászatot rendezett, a mely a helyi magyar lapnak a nemzetiségek ellen folytatott izgatásaival karöltve jár. Ugy látszik, annak akarják bizonyítékát szolgáltatni, hogy Brassó városának magyar rendőrkapitánya van.

A »Kr. Zeitung« ezekhez azt toldja, hogy az ő nézete szerint a Gazeta által telpanaszolt intézkedések nem a rendőrkapitánynak sovinsztikus ténykedések után való szomszúságából származnak, mint inkább azon tapasztalatlanságából, a mely szerint nincsen a fölől tájékozva, hogy hogyan kell itt ezen a nemzetiségi tekintetben nagyon kényes talajon a miniszteri rendeletek által kezébe adott törvényes eszközöket felhasználni. Reméljük — mondja a Kronst. Zei-

tung, — hogy ezen esetekből megtanulja a rendőrkapitány azt, hogy drákói eszközökkel nálunk csak rontani lehet és hogy a rendőröknek sovinsztikus magyar üdv-hadseregévé való nevelése csak elkeseredést és végül ellenállást idéz elő.

Hát a mi a helyi magyar lapnak a »Brassói Lapok«-nak az izgatását illeti, arra nézve csak annyit jegyzünk meg, hogy midőn sajtóbíróági ítélet döntötte el azt, hogy a helyi lapok közül magyar lap vagy nem magyar lap viselkedik-e inkorrektül, akkor nevetségesnek tartanók, ha ugyan öntudatos szerénységtelenség nem volna, hogy éppen egy ítéletileg megrovott lap tesz nekünk magunk tartása miatt szemrehányást, a mi egyéb-iránt nagyon jellemző arra nézve, hogy miként képzelik maguknak a nemzetiségi lapok a szabadságot. Nekik legyen szabad összevissza minden féle izgatásra alkalmas hazugságot feltálatni magyar tisztviselőkről és általában magyarokról. Nekünk ne legyen szabad még csak visszautasítani se sok hazugságukat. Ez a szabadság. No, lehet képzelni, hogy mikép revideálnák dr. Lurtz Károly és Muresianu A. ur a sajtótörvényt, ha kormányra jutnának.

Hogy a rendőrkapitány nem szomjuhozik sovinsztikus ténykedések után, abban a Kr. Zeitungnak igaza van, és annak mi örülünk legjobban, mert éppen mi figyelmeztettük őt azonnal kineveztetése után vezércikkünkben a nemzetiségekkel való kiméletes és tapintatos bánásmódra, miután mi igenis óhajtjuk, hogy észrevehető sőt nagyon is észrevehető legyen és pedig a jelzett kiméletes és tapintatos eljárásban legyen észrevehető az a körülmény, hogy most Brassónak magyar a rendőrkapitánya. Bizonnyos is lehet úgy a Gazeta, mint a Kr. Zeitung, hogy ezen magyar rendőrkapitány ideje alatt sohasem fog a szászoknak vagy az oláhoknak az ünnepe oly botrányosan megzavartatni, mint a hogy megzavartattott a szász rendőrkapitány idejében a magyarok márczius 15-diki ünnepe és ezen magyar rendőrkapitány alatt nem fognak szász és oláh ünnepszavarás miatt dorgálásra ítélni rendőrtisztviselőt vagy éppen büntetőtörvényszék elé idézni és vád alá helyezni úgy, a mint történt az magyar ünnepszavarás miatt a szász rendőrkapitány alatt. Hiszen a koszorúk esete is mutatja, (a mint azt szombati számunkban kifejtettük), hogy a magyar kapitány bizony kimélettel és tapintattal alkalmazza a »miniszteri rendeletek által kezébe adott törvényes eszközöket« és nem nevel »sovinsztikus magyar üdv-hadseregét« a rendőrökből. És mutatja ezt a román jelvényekkel felcírázott lovak esete is, a melyben éppen olyan kimélettel és tapintattal járt el a rendőrség, a melyről azonban éppen azért nem tud semmit vagy nem akar tudni semmit se a Gazeta se a Kr. Zeitung.

Igaz, hogy lehetne még kiméletesebben ér m é g tapintatosabban is eljárni úgy mint az a régi rendszer alatt történt, a midőn Szabó Sándor rendőrbiztost elakarták csapni azért, hogy a magyar nemzeti zászlót, annak az államnak a jelvényét, a melynek a nemzeti ségek is oltalma alatt élnek, a városházára az Emke gyűlése alkalmával kitűzte, ellenben az idegen zászlók és jelvények alkalmazását tiltó miniszteri rendeleteket — kétségen kívül csak azért, hogy el ne kallódjanak — olyan gondosan eltették, hogy mikor azok értelmében eljárni szükséges lett volna, akkor soha se találták meg azokat se a főkapitány se a biztosok.

Az is igaz, hogy ez a kimélet és ez a tapintat kellene a «Gazeta»-nak és a «Kr. Zeitung»-nak, a mely utóbbi még az ellen is tiltakozott, hogy a magyar állam jelvénye a nemzeti zászló a «Vigadó»-ra márcz. 15-ikének ünneplése alkalmából kitűzessék és ebből látható, hogy mikép képzelik maguknak a szabadságot és mikép revideálnák a színek használatáról szóló törvényt, ha kormányra jutnának.

Hát ebben a kiméletben és ebben a tapintatban minden esetre «tájékoztalan» és «tapasztalat»-lan a magyar rendőrkapitány és nem csak fajunknak, hanem általában az erkölcsnek érdekében örvendünk, hogy az és reméljük, hogy az is fog maradni, mert ha már az országos politikában új rendszer van, hát legyen Brassó város rendőrségének az életében is új rendszer: a törvény, jog és igazság nemzetiségi különbség nélkül mindenki számára egyaránt.

HIREK

Brassó, június 10.

— **Személyi hír.** Ürmösi Maurer Mihály cs. és kir. kamarás, vármegyénk főispánja tegnap d. u. hazaérkezett.

— **Kinevezések.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Józsa Mihály központi szolgálatra beosztott kir. segédtanfelügyelőt, ugyancsak a jelenlegi minőségében és a mostani állomáshelyén való meghagyása mellett: a IX. fizetési osztály harmadik fokozatába nevezte ki. — A pénzügyminiszter kinevezte Csiki Kálmán vámgyakornokot vámsegédtitkárré a fiúmei és Szövérfy József vámgyakornokot a felső-tömösi mellékvámhivatalhoz vámmellenőrré ideiglenes minőségben.

— **A veres-kereszt-egylet** brassóme gyei fiókja javára jövő hétfőn este tartandó színelőadás jegyei vasárnaptól kezdve a színházi pénztárnál kaphatók.

— **Színház.** Tegnap este volt a negyedik s egyúttal utolsó klasszikus előadás. Színpadra került Szigligeti »II. Rákóczy Ferencz fogsága« cz. történeti színmű. A hazafias eszmékben és történeti reminiscenciákban gazdag darab előadása a kellő hatást keltette föl a hallgatóságban. A czímszerepet játszó Könyves Jenő az est tolyamán zajos óvációban részesült. Művészetének elismeréséül egy szép babérkoszorút és egy csinos virágcsokrot kapott tisztelőitől. A babérkoszorú nemzeti színű szalagján a következő felirat olvasható: A Brassói Közönség Kedvelt Színészének — Könyves Jenőnek, 1899. június 9. — Játéka, mely öntudatos alakítással és minden ízében nemes egyszerűséggel mutatta be a hazájáért tűző, szenvedő és küzdő hőst, mint mindig úgy most is élvezetes és gyönyörködtető volt. A közkedveltségnek örvendő művész irányában a közönség nem is volt fukar, s minden jelenése után zajosan tapsolta és éljenezte. V. Ágh Ilona (Zrínyi Ilona) mint Rákóczy anyja, fiával való jelenetében idézett elő nagy hatást. Jeszenszky Irén Amália szerepében csinos jelenség volt s a megfelelő hévvel, érzéssel és rokonszenvvel játszott. Sebestyén Géza mint Bercsényi Miklós híven adta a türelmetlen kuruczot. Elismeréssel emlékezünk még meg Némethről, aki Knitliust a kellő humorral és Nádasyról, a ki Lehmannt megfelelő ambícióval játszotta.

— **Philharmonikusok** e hó 16-án pénteken tartják harmadik alapszabályszerű hangversenyüket.

— **Nyílttéri polémia.** Egy lapunkban lefolyt nyílttéri polémia alkalmából minden félreértés kikerülése végett szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy a polémiában résztvevő Lázár Gerő felső kereskedelmi vezette itju nem azonos itt. Lázár Gerővel, a felső kereskedelmi iskola közép s osztályának hallgatójával, Lázár Gerő helybeli nagykereskedő fiával.

— **Halálozás.** Popovics Jordán, nagyszebeni állami főgimnásiumi tanár, Popovics Balázs helybeli asztalos-mester fia, tegnap d. e. 25 éves korában a szülői háznál elhunyt. Temetése holnap d. u. 3 órakor lesz.

— **Új vendéglős az Orientben.** Az Orient (azelőtt Nr. 1.) szálloda és étterem ismét gazdát cserélt. Tunyogi Cs. Ferencztől, aki az üzletet kénytelen volt feladni, Béli Tivadar vette át, aki ugyanott nagyobb sörraktárt is rendez be.

— **A Brassói Magyar Iskolaegyesület** holnap, — vasárnap — délután három órakor tartja alakuló közgyűlését a kaszinóban. Az egyesület kezdeményezői újból kérik az összes beiratkozott tagokat és az iskolaügy iránt érdeklődőket, hogy a gyűlésen megjelenni szíveskedjenek.

— **Hangversenyek.** Holnap — vasárnap — hétfőn és kedden az «Európa» szálloda éttermében Dula Miklós nagyváradi kitűnő zenekara játszik. Kezdeté este tél 8 órakor. — A Kertsch villában holnap este Szilágyi Dezső zenekara játszik.

— **Új utak a Czenken.** Miután az utak a nagy és kis Czenken elkészültek, azokat valamint az 1886 évi erdősítést, benn foglalva sokféle cserjét is, a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlja: Az erdészeti hivatal.

— **Az erdélyi zöldsászkok műveltségéről** cím alatt a «Pesti Hírlap» ma érkezett száma a következőket írja: «Az erdélyi zöldsászkok műveltségéről példát nyújt a következő, egyik nagyobb, szász lakosságú vármegye székhelyén történt dolog. Tudvalevő, hogy a szász intelligencia magát a magyar társaságtól el szokta szigetelni. A szász társaság jótékony célú működéséhez készült. Albert Mihály szász költő «Die Flander am Alt» című darabját fogják előadni, melyben Hermann német lovag, Nagyszeben alapítója szerepel, kinek leánya Hilde a szászok történetének eszményi alakja. Az előadás főrendezője, a szász társadalom egyik legelőkelőbb tagja, Hilde szerepének eljátszására egy ausztriai származású, de már harminc év óta a városban lakó báró család leányát kérte föl. A bárókisasszonynak ugyanis szép megjelenése, sugar alakja, aranyzóke haja van s a szerep ábrázolására minden tulajdonsággal rendelkezik. Egyetlen hibája, hogy noha szülei nagyon keveset tudnak magyarul, ő teljesen bírja a magyar nyelvet és úgy a magyar mint a szász társaságban megfordul. A bárókisasszony ünnepelesen fölkeretett, a szerepet elfogadta és tanulni kezdte. A szerephez szükséges fényes ruhát öltözékek megrendeltettek. Egy hét múlva beállit a főrendező a báró családhoz, mentegeti magát szörnyen s előadja, hogy a rendezőbizottság zöldsász tagjai (gymnáziumi tanárok) szegénységi bizonyítványnak tekintik, ha nem szász hölgy játszáná Hilde szerepét s azért a bárókisasszony közreműködését nem kéri. Jó volna

ezt az esetet talán a nagynémet lapokban közzétenni, hogy a zöldsászkok ottani pártfogói is lássák, milyen brutalitásokra képesek üldözésről panaszkodó erdélyi pártfogóik. A szász tanuló ifjúság művelése ime olyan tanárok kezébe van letéve, akik egy előkelő fiatal hölgygel szemben ilyesmire képesek! Mit lehet ezektől az uraktól várni?»

— **Elfogott leánycsempész.** Több ízben irtuk már, hogy Háromszékvármegye községeiből mily nagy mérvben csempészték át a székely leányokat Romániába. Amint most értesülünk, azt a leánycsempészt, ki utlevél nélkül, üzletszerűleg szállította Romániába a fiatal leányokat, elfogták. Ráduly Györgynek, néhol Magyar Gyurkának hívják ezt a frátert, ki jelenleg két hónapi börtönre van ítélve. E manipulációért 1892-ben is két havi börtönre és 300 forint pénzbírságra ítélték a derék embert, mit le is ült, a 300 forint egy hónapot még ráadásul. Ráduly György nemcsak Háromszéken, hanem Csik, Brassó és Fogaras megyékben is ismeretes s nemcsak leányokat, hanem fugyermekeket is csempész a hegyeken át. Ez idő szerint csupán a kézdi járásból 261 leány van utlevél nélkül távol, kiket mind Ráduly csempésztett át. És pedig Bereczkből 86, Lemhényből 40, Almásról 20, Polyánból 10, Esztelnek, Csomortán, Bálatalva és Kurta-patakról 40, Altorjáról 10, Alcsernátonból 15, Mártonfalva és Hatolykáról 10, Karatna, Volál, Peselnek és Szárazpatakról 30, tehát összesen 261 székely leány.

— **Méhészeti előadások.** Abend Andrási állami méhészeti szaktanár előadásait június következő napjain tartja: Apácán 13-án, Földváron 15-én, Botfalun 15-én, Hóltövényben 16-án, Vledényben 18-án, Feketehalomban 19-én, Keresztényfalván 20-án, Zernesten 22-én, Törösváron 23-án, Ó-Tohányban és Barcza-Rozsnyón 25-én.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Bécs, jun. 10. A két kormány álláspontja közeledett egymáshoz és úgy látszik, hogy a lényeges kérdések elveire nézve megegyeztek. A bank-paritás, a kereskedelmi szerződés terminusát, valamint a külföldi szerződéseket illetőleg Széll Kálmán még nem hagyta el eddigi álláspontját.

Páris, jun. 10. A vádtanács Picquartnak ideiglenes szabadlábra helyezését határozta el. Picquart tegnap délután elhagyta a börtönt.

Nyílttér*)

Knauer szavára semmit sem adok, és fentartom e lap 128. számának nyíltterébe tett nyilatkozatomat.

Lázár Gerő.

*) Ezen rovatban megjelentekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Egy tisztességes egyén

iparos és más vevőkörrel rendelkező szolid jó hírnevű

régi üzletben

jövedelmező utazói állást kap.

Ajánlatok „M. G.” jellege alatt kiadóhivatalukba adandók be.

Minden vevőnek írásbeli jótállás adatki!

Leggyorsabb elintézés.

Három tized év óta legjobb hírnevű cég.

Helmbold L. örökösei

(cégtulajdonos: Helmbold Győző)

Ékszerészek

Bassó. Weisz-Mihály-utca 24. szám. saját házában.

Ajánlja a városi és vidéki t. cz. közönségnek: dús raktárát, ékszer-, arany- és ezüst árukban u. m. mindenféle nehézségű jegygyűrűkben, schweiczi zseb-órákban — Ezüst és fém-övek készítményeit — Rendelmények minden e szakmába vágó bel- és külföldi czikkekre.

Javitások, régi öveknek ujjá helyreállítása. Metszetek kő- és fémbe, gyorsan eszközöltetnek.

Hatóságilag fémjegyzett áruk. Legjutányosabb árak.

Szolid és lelkiismeretes kiszolgálás.

Csődtömeg árverés.

Kohn Adolf tatangi 274 ház szám alatti üzletében levő bolti áruk, női ruha szövetek, kendők, harisnyák, gomkötő áruk, gyapottak, kevés fűszeráru, koporsók és temetkezési czikkek a bolti berendezéssel együtt (leltár 1—1256 és 1262—1, 273. A. a) f. évi június hó 19-én d. u. a tömeggondnok irodájában (Brassóban Kapu-utca 24 sz. a:) zárt és azután nyílt ajánlati tárgyaláson készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek eladatnak.

Az eladásra kerülő áruk beszerzési ára 5881 frt 80 kr. kikiáltási árak 4000 frt, a melyen alul el nem adatnak.

A leltározott butorok (1274—1290 t. a.) pedig f. évi június hó 15-én délután 3 órakor fognak nyílt árverésen a helyszínén Tatrang 274. h. sz. a. eladatni.

A részletes föltételek a tömeggondnok irodájában megtekinthetők, a hol a leltár is az érdeklődők rendelkezésére áll. — Az áruraktár pedig június 15-én délután 3—5 óráig a helyszínén megtekinthető.

Brassó, 1899. június hó 8-án.

Zakariás János dr.

286 1—4.

ügyvéd, tömeggondnok.

Árverési hirdetmény

A fogarasi m. kir. állami ménésbirtok kucsulátai majorjában felállított 67 drb magyar hizó ökrök tolyó évi június hó 17-én d. e. 11 órakor a ménésbirtok igazgatóságánál Fogarason megtartandó zárt írásbeli versenytárgyalás útján el fog adatni.

A részletes árverési és eladási föltételek a ménésbirtok igazgatósága által díjmentesen megküldetnek.

A hizó ökröket megvenni szándékozókát előzetes értesítés esetén Homoród-Kőhalom állomáson, kívánatra a fogarasi vasuti állomáson fogat fogja várni.

Fogarás, 1899. május hó 30-án.

269 (1—3) Fogarasi M. Kir. Állami Ménésbirtok Igazgatósága.

Szolid áruk!

T. cz.

Van szerencsém becses tudomására adni, hogy a **LOEW MÁTYÁS** ur rőfös és rövidáru üzletét átvettem.

Előnyös vétel következtében azon helyzetben vagyok, miszerint az összes árut mélyen leszállított árak mellett adhatom el.

Becsés pártfogást kérve, vagyok

mély tisztelettel
Prediger Frigyes.

JÓ és olcsó.

Férfi-, fiu- és gyermek-öltönyszöveteket.

dús választékban, nagyon tartós és legjobb anyagból mélyen leszállított árak mellett árusít

Broszek Antal

Posztógyár, újutca 36 sz. a.

AZ

„Orient” (Nr. 1.)

szálloda és étterme

holnap újra megnyittatik

A szálloda igazgatóság.

Magy. kir. államvasutak Igazgatósága

86692/99 Cv.

Hirdetmény.

A kézbesíthetlen és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70 §-a értelmében nyilvános árverés útján d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráruraktáraiban a következő napokra kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

Brassó	állomáson	1899. június	14.
Pápa	"	"	15.
Pozsony	"	"	16.
Csaba	"	"	20.
Budapest dpr	"	"	20.
Nagy-Váradi	"	"	21.
Győr	"	"	21.
Eszék	"	"	22.
Zágráb	"	"	22.
Szatmár	"	"	23.
Budapest ny. p. u.	"	"	23.
Nagy-Szeben	"	"	26.
Miskolcz göm. p. u.	"	"	26.
Szeged	"	"	27.
Debreczen	"	"	27.
Pécs	"	"	28.
Kecskemét	"	"	28.
Szabadka	"	"	30.
Kassa	"	"	30.

Budapest, 1899. június hó 1.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Az igazgatóság.

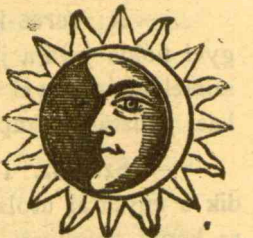

RESCH ADOLF

ékszerész,

Kapu-u. 7. sz

a cég alapított 1833-ban.

Gazdag raktár ékszerekben, arany- és ezüstneműben és szép választék schweiczi zsebórákban.

Raktáron van Christoffle-, I. minőségű berndorfi alpaca- és China-ezüstnemű is az olcsóbb fajtából.

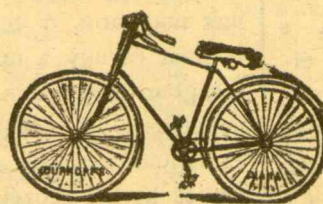
Megvétetnek arany- és ezüst-tárgyak, nemes kövek, gyöngyök régi pénzek és mindennemű régiségek.

Szolid aranyozás, ezüstözés, nikelzés és vörös rézzel való bevonás, villanyos úton.

Olcsó és gyors kivitele a fentnevezett szakmába vágó tárgyak javításának.

Vésések kőbe és fémekbe.

Különlegesség: egyesületi jelvények és alkalmi érmek készítése.

Egyedüli elárusítása

a

legjobbnak elismert

Dürkopp Diana-féle kerékpároknak

(Legjobb gyártmány).

Brassóban csak

Deutsch Gyulánál

Vasut-utca 9. sz. a. kapható.